

A boszorkány felismerése lucaszékkel

Luccakor csináltak egy kisszéket. Minden nap egy faragást csináltak benne. Egy faragást, igen. És aztat viliáig meg kellett nekik csinálni. Vilijakkor elvitte a templomba, és akkor letette a templom ajtóra és akkor rálípett a jobb lábával. És akkor meglátta a templomba', hogy hány boszorkán van. De akkor neki el kellett készíteni mákot. Mákot! Egy kiló mákot, hogy útét utol ne érijék. Osztán mán ű szaladt a kisszékkal hazafele, mert mán látta, hogy mennyi szarvasok vannak benne. Máma is... hát azt ne gondolja, hogy máma az nincsen! Máma is van az! És akkor ű még azt a kiló mákot szedte, addig nekik nem szabad vót [üldözni] űköt, míg egy szemig fel nem szedtük. Míg azt a mákot fel nem szedtük. Amikor mán hazaírt, akkor mán a kapuba csinált egy keresztet, mán tovább nem mehetett [a boszorkány].